

Uit de pastorie – week 45 2024

Wat achter ons ligt

Op de najaarszendingszondag stonden we stil bij wat de apostel Petrus schrijft over de roeping van de gemeente (1 Petrus 2:9-12). De gemeente is uit de wereld geroepen maar tegelijk ook weer in de wereld gezonden om de deugden van de Heere te verkondigen. Dus niet alleen te laten verkondigen – dat zou betekenen dat we als gemeente zending moeten faciliteren, zendelingen moeten uitzenden en die uitzendingen bekostigen. Dat is onze roeping ook, maar dat niet alleen. We blijven op de plek waar we wonen en kerken ook zelf geroepen tot verkondiging. Het verraste mij dat onze situatie eigenlijk niet zoveel verschilt van die van Petrus' lezers. Zij leven in een wereld waarin het gesprek over het geloof in de Heere Jezus niet zo makkelijk gevoerd kan worden. In die tijd kwam dat omdat er allerlei boze geruchten over de gemeente rondgingen. De houding van ongelovigen was vooral 'Praat me er niet van!' Wij leven in een situatie waarin veel mensen om ons heen nog n et genoeg van de kerk weten, er nog n et iets van hebben meegekregen, om te zeggen 'Ja maar ik geloof wel'. Vaak is dat voor hen een reden om het daarbij te laten en er niet verder over in gesprek te gaan. Waar woorden niet mogelijk zijn, onderstreept Petrus de betekenis van een heilige levenswandel. Niet om daarmee  nze deugden uit te dragen ('kijk eens hoe netjes en voorbeeldig wij zijn') maar G ods deugden. Er is een groot verband tussen de deugden van God (vers 9) en de goede werken (vers 11/12). In de christelijke goede werken worden de deugden van God zichtbaar, zoals Zijn barmhartigheid, Zijn rechtvaardigheid, Zijn heiligheid, Zijn liefde. Daarin onderscheiden de christelijke goede werken zich van de goede werken die ook mensen uit de wereld kunnen doen. De kerk heeft vanaf haar allereerste begin een roeping gevoeld om zich te ontfermen over wat door de wereld genegeerd en verstoten werd. Recent vertelde iemand die komend jaar een poosje bij Mercy Ships gaat werken, hoe mensen in Afrikaanse landen verstoten worden als ze ernstige handicaps of ziekten hebben. In het woord 'Mercy' (genade) zit iets van die genadige ontferming van de Heere Die Zich ontfermt over hen die alle ontferming moeten missen. Waar kunnen wij als gemeente die ontferming bewijzen? In de preek suggereerde ik dat we de huis-aan-huis-krant moeten lezen met de gedachte: gebeurt er iets in de nabije samenleving waar we als kerk een roeping in zouden moeten zien? Nu het AZC in Oldebroek niet doorgaat, brengt de Heere vast wel iets anders op ons pad!

Wat voor ons ligt

Zondagmorgen bereiden we ons in de eredienst voor op de bediening van het Heilig Avondmaal. Dat we dat in de samenkomst van de gemeente doen, wijst erop dat de voorbereiding en de zelfbeproeving niet alleen maar een individuele, persoonlijke zaak is. Dat is het  ok. Want Paulus schrijft dat een ieder zichzelf moet beproeven – en niet een ander. Maar in diezelfde brief (1 Korinthe) schrijft Paulus ook over de gezamenlijke roeping om de zonde uit het midden van de gemeente weg te doen, samen heilig en  en voor de Heere te zijn. Het was in Korinthe t  persoonlijk geworden, individualistisch.

Daardoor zag men de gemeenschappelijke betekenis van het Heilig Avondmaal ook niet meer en verloor men het zicht op de gemeente als één lichaam. Dus naast het ‘beproof mij’ klinkt in de gemeente ook het ‘beproof ons en zie of er bij ons een schadelijke weg is’. Én: ‘leid ons op de eeuwige weg!’

In de avonddienst gaat onze oud-predikant ds. Van Mourik voor, zelf hoop ik in Veenendaal te zijn.

We bidden elkaar gezegende diensten toe.

Ten slotte

Mede namens mijn vrouw een hartelijke groet in de Heere,

Uw A.J.M.